

O ZLATÉ SEKYŘE A DRAKOVÍ Z VELKÉ ŘEKY / PŘÍLOHA 3

Sedmá pohádka o zlaté sekyře a drakovi z Velké řeky. Jeden chudý muž sekal v lese dříví, vázal otepí a ty prodávala jeho žena ve městě. A tak si vydělali aspoň na trochu rýže, aby hladu neumřeli.

Jednou se vracel dřevorubec z práce domů, a když přišel k Velké řece, vyklouzla mu sekyra z ruky a spadla do vody.

Smutně stál na břehu a naříkal, co si teď počne.

Tu se z řeky vynořil vousatý stařec a zeptal se ho:

„Pročpak naříkáš, člověče?“

„Upadla mi do vody sekyra. Co si bez ní počnu?“

„Pomohu ti,“ řekl stařec. „Jsem drak z Velké řeky a sekyru ti přinesu.“

Stařec se ponořil do vody a za chvíli vynesl ven sekyru. Ale nebyla to obyčejná sekyra, byla celá ze zlata.

„Je to tvoje sekyra?“

„Není. Moje byla železná a topůrko ze dřeva.“

Znova se ponořil stařec do vody a vytáhl sekyru, celou stříbrnou.

„A tahle sekyra je tvoje?“

„Není,“ řekl dřevorubec. „Moje byla železná a topůrko ze dřeva.“

Stařec se ponořil do vody potřetí a vytáhl sekyru železnou s dřevěným topůrkem.

„Ano, to je moje sekyra.“ Zvolal radostně dřevorubec.

„Děkuji ti, draku, z celého srdce.“

„Jsi poctivý muž,“ řekl stařec. „Proto ti dám sekyru zlatou i stříbrnou.“

A než stačil dřevorubec poděkovat, zmizel stařec ve Velké řece. Vzal dřevorubec všechny tři sekyry a vrátil

se domů. Zlatou a stříbrnou sekyru prodal a dostal za ně tolik peněz, že měli po bídě.

Dozvěděl se o tom soused, honem vzal taky sekyru a pospíchal k Velké řece. Hodil sekyru do vody a čekal, co bude dál. Po chvíli se vynořil stařec a pravil:

„Copak tu tak stojíš, člověče?“

„Upadla mi do vody sekyra.“

„Pomohu ti,“ řekl stařec, ponořil se do vody a za chvíli přinesl zlatou sekyru.

„Je to tvoje?“

„Ano, je,“ zvolal muž a začal hned sekyru tahat starci z rukou.

„Lžeš,“ vykřikl hněvivě stařec, ponořil se i se sekyrou do vody a muže stáhl s sebou.

A víckrát už ho nikdo nespapal.

ZDROJ

Stanovský, V., Vladislav, J.: **Druhý strom pohádek z celého světa**, Státní nakladatelství dětské knihy, 1965